

[Jytte Hilden]

get godt om dette? Hvorfor altid kun de sørgelige meddelelser og så disse æselspark?

Hvis ministeren vil strukturændringer, og strukturændringer, det vil også socialdemokratiet, så må han have nogle medspillere, ikke lutter modspillere. Og for at få medspillere skal man komme med en ekstra pose penge for at gøre de miljøer, som man vil have til at spille med, trygge, og det var faktisk en af pointerne bl.a. ved forskerrekutteringsplanen. Når ministeren nu er så glad for den teknologiske udvikling – og det er vi såmænd også i socialdemokratiet – hvorfor så ikke bruge nogle af de 300 mill. kr., som er afsat til grundlæggende forskning, som støtte til den teknologiske udvikling, det såkaldte STU-program, som et led i sådanne strukturændringer? Det, vi hidtil har set, har været slemt traditionelt tænkt, og det er lidt ærgerligt. At så nogle af midlerne er fordelt på en sælsom måde, det har været fremme før nu.

Det, jeg ville prøve at stille ministeren et konkret spørgsmål om, drejer sig om, at ministeren til venstrepressen – og jeg har haft lejlighed til at høre det i Radioavisen, for jeg læser ikke i venstrepressen hver dag – har udtalt, at netop dette STU-program vil give flere stillinger. Det lyder da rimeligt nok, at 300 mill. kr. skal give flere stillinger, men vil ministeren her fra talerstolen i dag komme med bare et eneste eksempel på en ny stilling på de højere uddannelsesinstitutioner som følge af dette STU-program?

For ellers må man jo sige, at det, som ministeren har udtalt til venstrepressen, og som Radioavisen altså er løbet videre med, er mundsvejr. Vi vil meget gerne have bare et lille eksempel, gerne en hel masse selvfølgelig, for det var jo nærmest det budskab, ministeren udsendte i venstrepressen.

Mit andet spørgsmål går nærmest på, at ministeren siger mange smukke ting. Det er såmænd godt nok at sige smukke ting, men det er, når vi kommer til økonomien, at man kan se, hvad det så handler om: er der penge på de smukke ting, eller er der ikke penge på? Og bl.a. til forskerrekutteringsplanen var der faktisk afsat penge til strukturændringerne og til at skaffe nogle nye yngre forskere. Sigtet var over en 10 års periode at skabe en anden aldersprofil og at komme frem til, jeg mener, det er 550 stillinger frem mod 1993. Disse stillinger skulle skaffes ved

ekstra midler, jeg gentager: ekstra midler til de højere uddannelsesinstitutioner.

Af tabelmaterialet for rammebevillingen i 1986 fremgår det imidlertid, at der kun er tilført 10 videnskabelige stillinger, som det hedder i kancellisproget, til de højere uddannelsesinstitutioner til næste år. Hvor er de andre henne? Taler ministeren også på dette område dobbelt, fyrer i den ene ende, tager dem ind i den anden ende og fortæller kun om dem, som han tager ind? Forventningerne gjaldt faktisk 50 stillinger, og dette dobbelttælli kan vi altså ikke have.

Jeg vil så til sidst spørge ministeren: de mennesker, som nu står over over for fyringer – og det er jo folk med nogle år på bagen, som har lavet kvalificeret forskning, mennesker, som faktisk kunne bringe vores samfund videre på en god måde, og som er kvalificeret inden for en lang række områder – skal disse lektorer nu til at søge adjunktstillinger? Det var i hvert fald ikke socialdemokratiets tanker i forbindelse med denne forskerrekutteringsplan. Det er og bliver jo simpelt hen klodshans. Ham holder jeg nu så meget af, så jeg vil egentlig nødig tage ham til indtægt for noget, der er tungt, men spørgsmålet til ministeren er altså: hvad er tanken? Er det sådan, at ministeren bruger forskerrekutteringsmidlerne til en legitimering af sine nedskæringsdispositioner i stedet for at foretage nogle fornuftige forhandlingsløsninger med netop de implicerede parter omkring strukturændringer, eller hvordan skal det forstås?

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Til det sidste kan jeg sige, at der i det oplæg om rammer for universiteter og højere læreanstalter, jeg præsenterede for rektorerne i torsdags, og som jeg har refereret i dag, er ekstra penge til forskerrekuttering med det beløb, der hele tiden har været aftalt, nemlig 13,3 mill. kr. ekstra hvert år. Det dækker over en sindrig mekanisme, som jeg tidligere har redegjort for her i tinget, en mekanisme, hvor institutter, der er i nedgang, får alle pengene til forskerrekutteringen, mens institutter, der er i opgang, kun får en del af pengene til forskerrekutteringen, nemlig så vidt jeg ved forskningspengene, fordi undervisningspengene jo samtidig bliver brugt til undervisning. Det er særdeles indviklet, men